

S prepletanjem svojih treh zgodb *Kratki stiki* sprva ustvarjajo rahlo kaotičen in »meglen« vtis, ki pa – kar je najboljši dosežek filma – postopoma prerašča v »rahlo napetost«, ko se izkaže, da je prav sama naracija s svojimi časovnimi preskoki in elipsami tista, ki ustvarja zgodbe (na sliki Tjaša Železnik).

Kratki stiki

Zdenko Vrdlovec

Ob vsakem filmu, ki spleta več zgodb, seveda ni treba evocirati Altmanovih *Kratkih zgodb*, še posebej pa je sumljivo, kadar nek film že v naslovu aludira na svojo »referenco«. Toda *Kratki stiki* Janeza Lapajneteta so v tem pogledu pravo presenečenje: ne le, da aludirajo na *Short Cuts*, marveč so tudi zares »altmanovski«, vsaj v tem smislu, da narativno zelo posrečeno prepletajo svoje tri zgodbe, obenem pa razvijajo neke vrste ontologijo »kratkih stikov« v vsej njihovi dvoumnosti.

Kratki stiki so namreč lahko tako nekaj bežnega in površnega (naključna srečanja in dotiki med ljudmi pa tudi med ljudmi in stvarmi) kot tudi prekinitiv toka, energije. V filmu gre pogosto za kratki stik v obeh pomenih, najočitneje morda v zgodbi o ločenem očetu, ki odpelje svojega majhnega sina v lovsko kočo: ta oče (**Jernej Šugman**), ki dela kot simultani prevajalec iz portugalsčine, ima bolj površne odnose s svojim sinom (nekoč ga je ta zaman čakal) in je verjetno že pozabil, da je v koči po nemarnem odložil lovsko puško na preveč dostopnem mestu, in tako je ob »kratkem stiku« s to puško njegov sinko izgubil življenje. Površnost, brezbržnost, »nepomembnost«, čista kontingenca imajo torej lahko tudi tragične posledice. V tej zgodbi se pokaže še tretji pomen kratkega stika, ko se nesrečni oče poskuša razbremeniti svoje krivde za sinovo smrt tako, da kot sokrivko obdolži delavko na bencinski črpalki, ki sicer spada v drugo zgodbo: to je torej narativni pomen, ki ustvari kratki stik med posameznimi zgodbami. Te pa se ne srečujejo le v tem temeljnem modusu bežnosti in naključnosti ter prekinitve življenjskega toka, marveč tudi v očetovskih vlogah. Očetov je celo več kot zgodb: ob očetu, ki je izgubil sina, je tu še šofer avtobusa (**Grego Zorc**), ki postane adoptivni oče pred vrati odloženega dojenčka, potem fant tiste črpalkarke, ki je ves srečen, da bo postal oče, in končno – končno v smislu vrhunske očetovske partije – osiveli oče, ki pogreša pogovore s svojim sinom. Seveda je tudi ta pogovor med očetom in sinom (**Boris** in **Sebastijan Cavazza**) izpeljan v stilu »kratkega stika«, ki spet pomeni oboje: dobesedno kratko in bežno srečanje, ki bi ga oče rad podaljšal, sin pa skrajšal, in obenem poslednje (čeprav obenem tudi humorno) srečanje, po katerem oče umre, sin pa se ponesreči prav s tistim avtom, v katerem sta se z očetom nazadnje pogovarjala. In preživi kot invalid na vozičku, ki ga obiskuje lepa dermatologinja. Zakaj prav dermatologinja, saj na invalidovem obrazu ni videti opeklin, in zakaj ga obiskuje tudi doma, čeprav ima invalid najeto pomočnico? Da, ta zgodba premore suspenz, obenem pa še erotiko, za katero je sploh najbolje, če je povezana s suspenzom. Pravzaprav je vsa ta zgodba v znamenju erotičnih »kratkih stikov«, v katerih lepa dermatologinja izgublja moške: prav v trenutku, ko enega, profesorja, zamenja z drugim, plezalcem, dobi njena radostna vest prizvok klica smrti, ki doleti njenega mladega ljubimca v obliki prometne nesreče; ko pa za mrtvim išče nadomestilo v invalidu, je to spet kratki stik v že opisani dvojnosti. Dermatologinjo igra **Tjaša Železnik**, ki nastopa še v dveh drugih vlogah, kot delavka na bencinski črpalki in klošarka, ki je pred neko hišo odložila dojenčka. To so tri zelo različne vloge, ki so zahtevale tudi spremembo videza: če smo igralko identificirali kot lepo dermatologinjo, smo jo težko prepoznali kot črpalkarko in klošarko, kar pa ni bila zasluga le njenih spremenjenih videzov.

S prepletanjem svojih treh zgodb *Kratki stiki* sprva ustvarjajo rahlo kaotičen in »meglen« vtis, ki pa – kar je najboljši dosežek filma – postopoma prerašča v »rahlo napetost«, ko se izkaže, da je prav sama naracija s svojimi časovnimi preskoki in elipsami tista, ki ustvarja zgodbe.